

Blagor ji

PRENOVLJENA V GOSPODU

52 DUHOVNIH
SPODBUD

O AVTORICAH

Leana Bowler je žena in mama šestih malčkov. Je navdušena molivka svetega rožnega venca in ljubi veselje evangelija. Uživa v čudežih družinskega življenja, močni kavi, dobrih knjigah, sončnih zahodih v Arizoni in srečevanju drugih na tej poti k svetosti.

Brittany Calavitta je navdušena zagovornica dobre knjige, močne kave in upanja polnega srca. Po letih boja z neplodnostjo sta z možem 11. septembra 2016 sprejela svojega prvega otroka. Medtem ko usklajuje čas med življenjem s predšolskim otrokom in možem, ki pogosto potuje, Brittany profesionalno pleše po vsej južni Kaliforniji, kjer trenutno prebiva njena družina. Sodelovala je pri knjigi *Here Too: Where We Find God*.

Jenna Guizar je žena in mama iz sončne Arizone. Rada preživlja čas s svojim možem brivcem, štirimi hčerkami in sinom. Potem ko je spoznala Gospoda prek globokih, zvestih prijateljev, ki so molili in vlivali upanje v njeno življenje, je Jenna ustanovila skupino *Blessed is She*, ki je postala njeno misijonsko središče, da bi ženskam pomagala k rasti v ljubezni do Gospoda in globljemu medsebojnemu prijateljstvu.

PRENOVLJENA V GOSPODU

52 DUHOVNIH SPODBUD

NELL O'LEARY, LEANA BOWLER,
BRITTANY CALAVITTA, JENNA GUIZAR,
IN LIZ KELLY

Nell O'Leary, Leana Bowler, Brittany Calavitta, Jenna Guizar, Liz Kelly
Prenovljena v Gospodu
52 duhovnih spodbud

Naslov izvirnika: Made new: 52 devotions for catholic women

© izvirnika: 2021, Blessed is She, Inc.

Objavljeno po dogovoru z založbo HarperCollins Christian Publishing, Inc.

© za slovensko izdajo: Družina d. o. o., 2024

Imprimatur: msgr. dr. Andrej Saje, novomeški škof in predsednik ŠŠK, št. 10-11/24,
Ljubljana, 20. marec 2024

Prva izdaja

Prevod: Tatjana Šivic

Jezikovni pregled: Ana Pavlek

Grafična priprava: Tina Šket, Družina d. o. o.

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Za založbo: Tone Rode

Naklada: 800 izvodov

Tiskano v Sloveniji

Ljubljana, 2024

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-584.5-055.2

PRENOVLJENA v Gospodu : 52 duhovnih spodbud / Nell O'Leary ... [et al.] ; [prevod Tatjana Šivic]. - 1. izd. - Ljubljana : Družina, 2024

Prevod dela: Made new : 52 devotions for catholic women

ISBN 978-961-04-1085-0

COBISS.SI-ID 189876995

VSEBINA

Uvod	VI
------------	----

I. del: Videti

1. teden: Vrednost otroka	3
2. teden: Izbrati odpuščanje	7
3. teden: Postavljanje vrstniških pričakovanj na stran	11
4. teden: Razhod in ranjeno srce	15
5. teden: Sadovi mojih neuspehov	19
6. teden: Pričakovanja družine	23
7. teden: Nevidna neizpolnjena pričakovanja	27
8. teden: Zaupanje v neprisiljeno ljubezen	31
9. teden: Naši uspehi nas določajo	35
10. teden: Hrepenenje po skupnosti	39
11. teden: Naj Gospodova ljubezen vstopi	43

II. del: Pripadati

12. teden: Razvrednotena ljubezen v temi	49
13. teden: Bitka za moje telo	53
14. teden: Prečkanje meje in vrnitev nazaj	57
15. teden: Presenetljivi sadovi prijateljstva	61

16. teden: Iskanje družine, odkritje Boga	65
17. teden: Osvoboditev od družbenega predalčkanja	69
18. teden: Neznanke najinega potovanja k plodnosti	73
19. teden: Dostojanstvo ima prednost pred službo	77
20. teden: Vojska podpore	81
21. teden: Potopi se v zvezde	85

III. del: Ljubiti

22. teden: Hrepenenje po normalnosti	91
23. teden: Lažna popolnost	95
24. teden: Njeno rojstvo naju je zlomilo in ozdravilo	99
25. teden: Živeti v obnavljanju	103
26. teden: Zapuščina vere	107
27. teden: Moj čas ranljivosti	111
28. teden: Rast najine družine v miru	115
29. teden: Neurejeno srce mojega doma	119
30. teden: Harmonija naših molitev	123
31. teden: Moja pot k Marijinemu Sinu	127

IV. del: Verjeti

32. teden: Jezus je ves čas ob tebi	133
33. teden: Obžalovanja vredne izbire	137
34. teden: Voditi kot Gospod	141
35. teden: Naravnaj se po njegovih standardih	145
36. teden: Ponovno zaneten ogenj v duhu	149
37. teden: Od prijateljice do sestre	153
38. teden: Moj zagovornik milosti	157

39. teden: Ljubiti kljub obrekovanju	161
40. teden: Duhovne vaje – hrana za dušo	165
41. teden: Globoko v zvezi	169

V. del: Postati

42. teden: Materino spoštovanje	175
43. teden: Nespametne pustolovščine	179
44. teden: Moj prostor	183
45. teden: Očetovo zaupanje	187
46. teden: Zapuščina zagrenjenosti	191
47. teden: Ohranitev svetega prostora	195
48. teden: Ne izberi krastače	199
49. teden: Zbodljaji vesti	203
50. teden: Ozdravljenje kljub temi	207
51. teden: Obilnejše življenje	211
52. teden: Na novo ustvarjena	215

UVOD

By Jenna Guizar

Vedno sem s težavo vztrajala v svojem molitvenem življenju. Spraševala sem se, kdaj bo Gospod naredil pot, po kateri se bom posvetila molitvi in bom v njej vztrajala več kot dva tedna. To bo še moral uresničiti. V resnici pa si moram jaz vzeti čas in se zavzeti, da to zares *naredim*. Morda imaš tudi sama podobne težave.

Šele ko vpišem čas za molitev na svoj koledar, se zavežem temu v svojem srcu in naredim prvi korak v to smer in takrat On izlije svojo milost, na katero lahko odgovorim. Ko enkrat naredim korak bližje njegovemu srcu, je točno tam prostor, kjer najdem svoj dom. Najdem Očeta, ki hrepeni po meni, me ljubi in me sprejema tako, kakršna sem. Obenem pa me vabi v nekaj več.

Draga sestra, vabim te s seboj na potovanje skozi dvainpetdeset tednov vnovičnega odkrivanja našega pomena, naše vrednosti in naše identitete v Gospodovih očeh. On čaka name in nate. Želi si biti v odnosu z nami. Samo odgovoriti moramo na njegov klic: *da*.

Blessed is She je skupnost žensk, ki želijo rasti v svoji katoliški veri prek molitve in skupnosti. Avtorice: Nell O'Leary, Brittany Calavitta, Leana Bowler, jaz in Liz Kelly delimo zgodbe v posameznih poglavjih, ki se osredotočajo na pet različnih sklopov naše identitete (videti, pripadati, ljubiti, verjeti, postati). V vsakem poglavju se avtorica sprehodi skozi deset različnih obdobij svojega življenja in zapiše tedensko razmišljanje, ki se osredotoča na izbran svetopisemski odlomek. Vključeni sta tudi dve vprašanji, ob katerih se lahko usedeš in tako najdeš kakšno lekcijo za svoje življenje. Upamo, da te bo Sveti Duh vodil, da boš v svojem srcu začutila njegove spodbude.

I. DEL

VIDETI

Nell O'Leary

Opusti mit, da je tvoja vrednost kot ženske odvisna od tega, kaj narediš, kaj dosežeš in kako se izkažeš. Namesto tega sprejmi to povabilo od Gospoda, da boš v polnosti sprejela svojo identiteto in vrednost, saj si ustvarjena po njegovi podobi in sličnosti.

Popolnoma si zaobjeta v njegovem ljubečem pogledu.

Sprehodile se bomo skozi enajst zgodb iz mojega življenja, enajst edinstvenih stopenj – od zgodnjega otroštva, najstništva, do zrele odraslosti –, ki so povezane z razsvetljujočimi svetopisemskimi odlomki. Spodbujamo te, da odpreš svoje Sveto pismo in se nam pridružiš. Vzemi si čas za vprašanja in pusti, da se usedejo v tvoje srce.

»Poklical je
otroka.«

Mt 18,2

1. TEDEN

VREDNOST OTROKA

Otroštvo

V ečerje razširjene družine pri naši jedilni mizi so vedno zvenele enako. Stekleni kozarci so žvenketali, ko so zadevali ob krožnike, ki so bili, tako kot mi, nagneteni drug ob drugem za našo raztegnjeno jedilno mizo. Jedilnica je bila na tišji in temnejši strani hiše. Edino dolgo okno tega prostora, ki pa je bilo zaklenjeno, je bilo obrnjeno proti dovozu. Odrasli so se pogovarjali o vseh mogočih temah pod soncem. Pri tem so se držali starega reka, da se otrok ne sme ne videti ne slišati. Mi pa smo jih ubogali.

Medtem pa so se naši strici in tete razgovorili o politiki, veri, o vsem mogočem. Moj stari oče je tako živahno krilil z rokami, da je cevka njegove kisikove jeklenke divje opletala naokrog. Moja mami je skozi nihajna vrata hodila v kuhinjo in iz nje, ker je preverjala sladico. Moj oče se je glasno odhrknil, ko so se njegovi sorodniki po mamini strani podali v besedno vojno drug proti drugemu.

Vem, da nas pet otrok ni prisostvovalo pogovoru. Tudi ko smo postajali starejši, nismo imeli možnosti, da bi izrazili svoje strinjanje oziroma nestrinjanje. Za nas je bil rezerviran samo molk.

Moja starša sta se ločila, ko sem imela sedem let. Obede za jedilno mizo so zamenjali kupi zvezkov vseh petih otrok in maminega učnega gradiva ter pogrinjki, s katerih bi bilo treba počistiti ostanke rezancev z omako iz mikrovalovne pečice.

Veliko sem razmišljala o tem, kaj pomeni biti sprejet kot otrok. Kot edinstvena osebnost, ustvarjena po Božji podobi in sličnosti. Razmišljala sem o prostoru, ki ga ima otrok v družini, v izredno hrupni družini, kakršna je bila moja. Razmišljala sem o pripadanju osamljenega otroka ter o sprejemanju žalostnega.

Opirajoč se na svoje obnašanje, sem mislila, da sem dober in sprejet otrok. Mislila sem, da je ljubezen Boga odvisna od tega, kako tiho bom bingljala z nogami s tistega brokatnega stola ter kako bom z veseljem in brez pritoževanja jedla marmelado z malo rjavega sladkorja. Mislila sem, da Bog deli ocene za obnašanje in da si njegovo odobravanje zaslužim samo, če dobim odlično oceno.

Potrebovala sem mnogo let, da sem si razjasnila miselnost, da otroci ne bi smeli ne videti ne slišati. Temeljila je na predpostavki, da pri otrocih ni dosti, kar bi lahko videli ali slišali. Morali smo se lepo obnašati, kazati lep odsev naše vzgoje in ne biti v sramoto svojim staršem.

Morda je bilo pri tisti jedilni mizi mnogo več prostora za gibanje, kot se spomnim. A najbrž imaš tudi ti neko svojo različico tega trenutka iz otroštva: ko je bila tvoja vrednost ljubezni omejena na število tvojih let, na tvoje pomanjkanje sofisticiranosti ali na predvidevanje, da nisi imela ničesar ponuditi. Morda te je to doletelo v obliki neprijaznega učitelja ali napornega krušnega starša, ki bi mu bilo ljubše, če te sploh ne bi bilo v bližini.

Vabim te, da skupaj z mano stopiš nazaj v tiste spomine. V svojem ponovnem posnetku spominov tisti zahtevni odrasli osebi iz svoje preteklosti spregovori besede našega Gospoda: »Kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme« (Mt 18,5). Jezus vztraja, da si vredna dobrodošlice, kajti On prihaja skupaj s tabo. Vredne smo,

da zavzamemo določeno mesto, pa naj bomo tihe ali glasne, tudi v času otroštva.

Današnja Božja beseda nas vabi k premišljevanju o Jezusovem razmišljanju o tem, kako biti ponižen kot otrok. Jezus morda pri tem misli na tisto bistvo ponižnosti, ki jo posedujejo otroci: da vidijo sami sebe takšne, kakršni so. Dajati vtis, da smo lepo vzgojeni, ni isto kot imeti veselo srce. Približati se Jezusu in njegovemu Presvetemu srcu pomeni, da verjamemo, da smo zaradi njegove ljubezni do nas že same po sebi vredne ljubezni. In ko zmoremo ovreči lastno miselnost, da je naša vrednost v Božjih očeh odvisna od ocene naše uspešnosti, lahko resnično vstopimo v njegovo kraljestvo.

Ali verjameš v to, sestra? Ali verjameš, da je tista ranljiva, dobrosrčna in morda neuklonljiva mlajša različica tebe lahko sprejeta in bi v bistvu morala biti sprejeta? Vsakokrat, ko smo slišale, da smo »preveč«: preglasne in prevelike ali morda preveč pohlevne, preblage in predrobne, smo slišale, da nismo sprejete.

A to ni Jezusova pot. On nas sprejema takšne, kakršne smo, in nas vabi k več.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: MATEJEV EVANGELIJ 18,1-5

- Kaj tebi pomeni občutek sprejetosti? Spomni se na trenutek, ko si bila sprejeta ali si sama sprejela nekoga drugega že kot otrok ali kot odrasla oseba.
- Če si ujeta v doseganje dobrih dosežkov, da bi si zaslužila priznanje, razmisli o tem. Ali lahko to v odnosu s svojim ljubečim in skrbnim Očetom izpustiš iz rok? Če to ni tvoj problem, zmolji za nekoga drugega v svojem življenju, ki se bori s tem.

»Odpuščajte
drug drugemu.«

Kol 3,13

2. TEDEN

IZBRATI ODPUŠČANJE

Sestrstvo

Lovila sem sapo in se z rokami nad glavo opotekala v krogih. Trudila sem se, da bi po končani tekmi v teku končno spet zadihala. Tristo metrov z ovirami nikoli ni bila moja močna stran, ta tekma pa me je spravila v strašno zadrego. Moje koleno je krvavelo zaradi padca v zadnjih stotih metrih in moj ponos je skupaj s pljuči hlastal za zrakom. Medtem pa so vsi, vključno z mojo bivšo prijateljico, ki je postala moja sovražnica, bili priča temu, kako je moja sestra po notranji strani tekla ob progi in me spodbujala, ko sem šepala čez ciljno črto.

To je bilo sestrino zadnje atletsko tekmovanje v srednji šoli. Kasneje tistega popoldneva je v svoji panogi zasedla prvo mesto. Stekla sem k njej, da bi se poveselila z njo. Poskušala sem se izogniti tisti nekdanji prijateljici, a ko sem jo zagledala, se je moje srce skrčilo. Sploh ni imela nobene besede zame, tako kot po navadi. Raje je šla mimo mene do moje starejše, bolj popularne sestre. V tistem trenutku sem se nelagodno obrnila od nje k svoji sestri. Pričakovala sem, da bosta šli obe skupaj mimo mene. Čakala sem na neizbežno zavrnitev.

Moja sestra pa je tistemu dekletu prikimala in mimo njenih nasmehov prišla do mene. Stisnila mi je roko in jo zavihtela v zrak, kot

da bi skupaj pristali na olimpijskem podiju. »Juhu!« je zavpila. »Super zaključek leta!«

Tudi sama sem vzklikala in se veselila zanjo, zase, za najino sestrstvo, za najino zadnje skupno leto v srednji šoli. Moje srce se je veselilo, ker je sestra izbrala mene, da sva skupaj praznovali. Izmed vseh prijateljev, prijateljev moje sovražnice, vsega Božjega stvarstva je izbrala mene.

Si bila kdaj tista, ki je niso izbrali? Nisi bila izbrana za ekipo, za poročno zabavo, za zaupno skrivnost, za sostanovalko, za prijateljico? V zapletenih odnosih v našem življenju, posebno v tistih gosto stkanih tapiserijah ženskega prijateljstva in sestrstva, prav zavrnitev razkrije naš občutek lastne vrednosti.

Občutki prezrtosti se lahko nakopičijo v nas, dokler se ne znajdemo v situaciji, da smo žrtve, vdane v lastno usodo, ki se neprestano pritožujejo nad neskončnimi ranami. Imela sem skušnjave, da bi sprejela in verjela, da tako ali tako nihče ne bi *hotel* izbrati mene. Preprosto nisem bila »dovolj«: dovolj pametna, dovolj zabavna, dovolj bistra, dovolj zrela, dovolj izkušena. Moja najgloblja želja, da bi bila sprejeta kot sestra, ki bi jo hotel izbrati, bi lahko bila izpolnjena tistega dne na tekaški stezi. A žal mi ni vlila dovolj samozvesti za naslednjo rundo.

Moje pomanjkanje zaupanja v lastno vrednost je bilo povezano z željo po določenem izidu, ne pa s sprejemanjem tistega, kar je prišlo v mojo smer.

In tista bivša prijateljica? Lahka tarča moje zamerljivosti in pritoževanja? Lažje je iz nje narediti zlobnico, kot jo prenašati. Sveti Pavel nas v današnjem svetopisemskem odlomku iz Pisma Kološanom 3,13 opominja, naj storimo prav to: naj prenašamo tiste, ki se pritožujejo

čez nas. Dejstvo, da je tisto dekle imelo mojo sestro raje kot mene, ne bi smelo narekovati mojega dojemanja same sebe.

Lahko izberemo odpuščanje, ne da ignoriramo krivico, temveč da se tudi ne utapljamo v samopomilovanje in zavrnitvi. Sveti Pavel nas poziva, naj »odpuščamo drug drugemu« (Kol 3,13). Sestrina velika, pogumna poteza, da je proslavila najino sestrstvo, namesto da bi mi zaloputnila vrata pred nosom, je bil ozdravljajoč trenutek. Dal mi je moč za odpuščanje, zaupanje in ponovno upanje.

Sestra, tudi ti si poklicana k temu. V majhnih in velikih ponižanjih nas Jezus kliče k sebi, da se spomnimo, da nas on vedno izbere. In v zaupanju, da smo nenehno njegova izbira, morda lahko odpustimo tistim, ki niso mogli ali niso hoteli izbrati nas. V bistvu tako ali tako nikoli ni šlo za njih.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: PISMO KOLOŠANOM 3,12-14

- Si se kdaj soočila s ponavljajočim se prijateljičinim zavračanjem? Si kdaj izkusila zdravilno ljubezen sestrstva in odpuščanje kljub zavračanju? Pomisli na svojo zgodbo.
- Jezus nas vedno izbira, ne glede na to, ali nas izbere še kdo drug ali ne. Danes se spomni na to. Če v tvojem življenju obstaja kakšna oseba, ki bi potrebovala pozornost ter občutek, da je »izbrana« in vključena, jo pokliči.

